

muscul.

0.

26.34.

VIII
8
MYLIANVM
AD HENRICVM
BELOVIVM MARE
SCALLVM REGIVM.

663092

8

ROSTOCHII
EXCVDEBAT IACOBVS LVCIVS
ANNO D. M. LXXVIII.

MVLIANVM
AD HENRICVM
BELOVIVM MARC
SCALLVM REGIVM.

ROSTOCHII
EXCVDERAT IACOBVS LICHS
ANNO D. M. LXXIII.

MYLIANVM
AD HENRICVM
BELOVIVM MARE
SCALLVM RE
GIVM.

*Si memor es veteris prestans
Marscalle sodalis,
Quem tibi stagnanti residens
Dux Ianus in arce,
Tum cum vita fuit, placida
nunc morte quiescit:
Esse dedit socium, rebusq; adiunxit agendis:
Si memor es, solitaq; tenent precordia flamma,
Tethys nec medijs mentem immutavit in undis
Balthica, nec splendor, vite aut melioris origo,
Accipe quos Mylio ludens dictavit amores,
Consuevit quoties Mylianam visere syluam,
Ornatus cithara, & Musis comitatus Apollo.
Nam postquam terras liquit Melibæus, & inter
Cœlicolas vitam, cœli novus incola, viuit,
Tityrus exosus veteris monumenta Lycei,
Rus colit, & tristi carmen meditatur auena.
Sic ubi cura tenax gelida formidine pectus*

Pulsat, & admissi sceleris contagia somnum
Interimunt, subeunt lacrymis suspiria mista,
Psalmographus, citharā media de nocte iacentē
Arripit, ante DEVM diuino numine plenus
Concinit, & sancto solatur carmine mentem,
Quem nec Regis honor, toties nec fixa trophæa,
Nec data sceptrā beant, quoties sua vulnera mœ-
Rex sibi solamē cithara modulatur eburna: (ret,
Carmina tristitiam pellunt, noua gaudia cordi
Sufficiunt. Sed nos nostros referamus amores.
Paruū parua decent, mihi non Stargardia celsa,
Nec quæ sollicitent inuisa negocia mentem,
Piscosum mage Suerinū placet, et domus, et rus
Et viridans super his ruri contermina sylua,
Exiguus, quatuorq; focis habitatus agellus,
Quem viles stipulæ, & cannæ texere palustres.
Quā primū teneras Varnus sibi colligit undas,
Flexibus obliquis circum mea regna pererrans,
Glandiferā modico castigat murmure syluam,
Et mihi vicinos nimium discriminat agros.
Parua loquor, modico tamen exornanda labore,
Sit modo, sit requies, captus nec desit opella.
Iam satis est precor ex nitido sim rusticus, hoc
Accipe, sollicitæ pertesum est undiq; vitæ. (cur:
Immoriar studijs, discam quod me leuet agrum
Ruris,

Ruris amatorem, & quantum sit viuere paruo.
Hoc quæram, non ut positos in fœnore turpi
Suspirem, aut timida nummos contēpler in arca
Sed ne praua filix toto dominetur in agro,
Neu loliū inuisum, aut steriles nascātur auenæ.
Pingue solum faciam, ne quis mea pascua car-
Aut etiam partem ne quis furetur agelli, (pat,
Ex terra & saxis campū factō aggere claudā,
Quid tum? comminuam glebas & saxa mouebo
Protinus instituam: terram qui scindat aratro,
Ruricolasq; boues fœno qui pascat, & eruo,
Et minima villa custos sit: singula seruus
Arma lacertosus fabricetur congrua messi,
Fortia plaustra boum, rastros, longosq; bidētes
Paruula pertenues seruabunt horrea messes,
Ut fagi, quercusq; pecus bene pascere fruge
Incipiant, votis poscemus cum prece multa.
O quàm sepe petam maturæ tempora messis
Commoda, purgato ut concedant nubila cœlo.
Tempore fraga legam, post autumnalia corna,
Heluellas, fungos, & cætera tubera terræ:
Prodiga diuitias quales mea sylua ministrat.
Quæ ne fortè grauēt stomachū, faciātue tumul-
Et pipere, & vino faxo macerētur inempto. (tū
Hortulus irriguas Varni ponetur ad undas,

Hinc olus & matura suos curuantia ramos
Poma petam autumno, dulci suauissima succo.
Det Varnus pisces, volucres det sylua salaces,
Fidaq; diuitias certas mihi caula ministret,
Non aulaa domum, non ornent stragula lectos,
Sed torus ex vluis, lectus sit fortè salignus,
Sufficiat simplex non inuidiosa supellex.
Sit mihi mensa tripes menta exornata virenti,
Texta stet ante focum gracili de cortice sella,
Cui super imponat textum rude sedula coniunx,
Nec sit que vinum possit præbere taberna,
Exiguã ponam cererẽ, aut noua munera fontis,
Me circum nati volitent, cœnamq; ministrent,
Assideat coniunx, & amico sit locus vni.
Apponatur olus lardo unctum, cum pede pernae,
Festa tamen botulum capiant, gallosq; bimestres,
Et que nidificant intra mea regna columbas,
Coctaq; (diuitiæ ruris) sint molliter oua,
Rapula, poma, nuces, cupiã plus? non ita viuã,
Apros, & lepores faciam nihil, optima coniunx,
Natorumq; greges me solabuntur, & inter
Pocula præterita narrabunt tempora vite,
Paruulus hæc inter balbutit filius, & se
Garrulus expansis cupit insinuare lacertis,
Dum somnus teneros paulatim claudat ocellos-

Sit

*Sit mihi nox suavis, nec me tum prae-graueat vlla
Vel pituita tenax, miseri stomachiue tumultus,
Haec tenus haec: post haec placida me morte resol-
Arbiter ipse DEVS statuens sine fine beatū. (nae
Ergo sit in uotis hoc tantum: regia magnis
Debetur, mihi sat vitam coluisse quietam.*

ANDREAS MYLIUS.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

ANDREAS ...

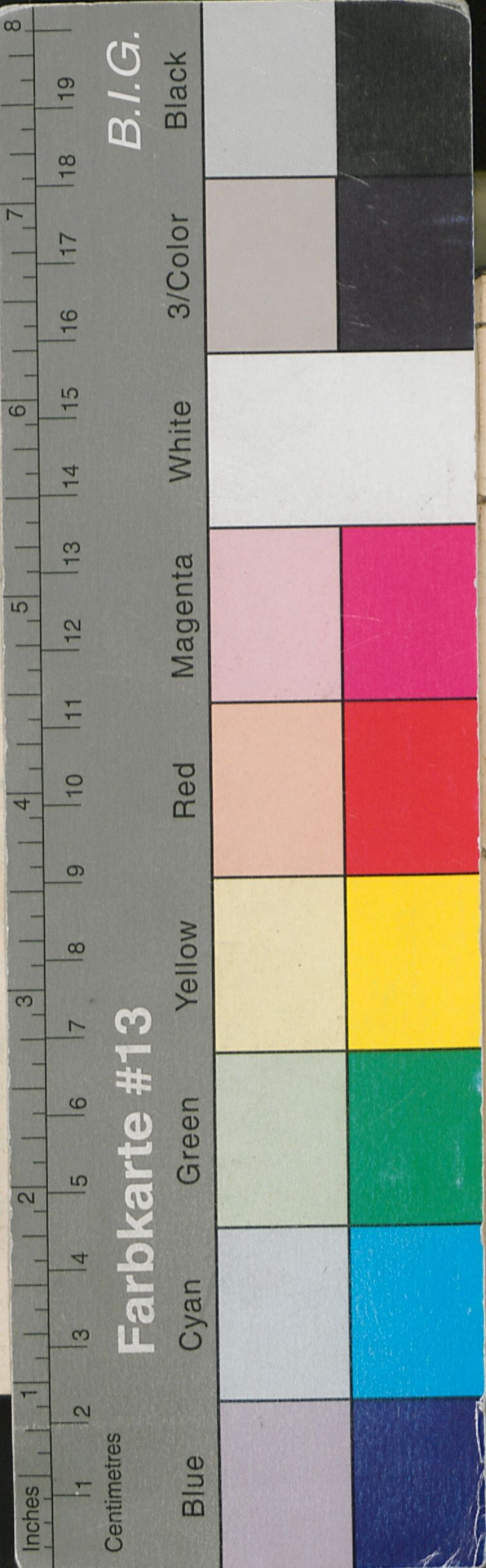
Pd 263

3
ULB Halle
004 099 613

SB

Me

B.I.G.

Farbkarte #13

MYLIANVM
AD HENRICVM
BELOVIVM MARE
SCALLVM REGIVM.

8
663092

8

ROSTOCHII
EXCVDEBAT IACOBVS LVCIVS
ANNO D. M. LXXVIII.

9/3

